

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Under Administrationen af de 3 Love, Revisionsloven og Tilbagebetaling og Avancebegrænsning, har det imidlertid vist sig praktisk paakrævet, at der til de 3 Love gøres visse Tilføjelser samt foretages et Par mindre Ændringer, som vel ikke i sig selv betyder nogen væsentlig Ændring i Lovens Regler, men rent praktisk væsentligt vil lette den hurtige Fremme af Arbejdet, som vi jo alle maa være stærkt interesseret i.

Med Hensyn til Forslaget om Tillæg til Revisionsloven er Forholdet som anført det, at der i de fleste Tilfælde vil komme til at hengaa relativt lang Tid, forinden Afgørelse kan træffes i de større Sager, og det vil derfor hyppigt kunne forekomme, at der sker Forskydninger i vedkommende Persons eller Virksomheds økonomiske Forhold af en saadan Art, at det vil være nødvendigt for Revisionsudvalget at være orienteret herom for om fornødent at kunne gennemføre Sikring af Statens Krav paa vedkommende. Der foreslaas derfor en Indberetningspligt, for saa vidt der er Tale om Likvidation, eller der ved Kreditorers Retsforfølgning eller af andre Grunde er opstaaet Fare for, at vedkommendes økonomiske Stilling kan forrykkes, eller det ved en Opgørelse viser sig, at hans Passiver overstiger Aktiverne.

I § 2 foreslaas det, at der ogsaa i Tilfælde, hvor der ikke er direkte Grund til Frygt for, at Mulighederne for Tilbagebetaling foregribes, kan kræves deponeret et Beløb, der fastsættes af Revisionsudvalget efter et Skøn over, hvad Tilbagebetalingen mindst kan antages at beløbe sig til, og at der skal være Adgang til, saafremt Deponering ikke sker inden for en nærmere angiven Frist, at foretage Beslaglæggelse. Det er ønskeligt, at de betydelige Beløb, der forventes at indgaa ved Tilbagebetaling eller Avancebegrænsning, snarest muligt unddrages Omsætningen gennem Deponering paa Tilbagebetalingskontoen, idet der som nævnt i mange Tilfælde vil kunne komme til at hengaa en vis Tid, inden virkelig Afgørelse kan foreligge.

I visse Tilfælde vil det kunne vise sig, at det er mindre hensigtsmæssigt at gribe til en Beslaglæggelse, hvorfor man i § 3 foreslaar, at man i Stedet for Beslaglæggelse kan skride til at sætte de paagældende Virksomheder under Administration til midlertidig Forvaltning af den paagældendes Formue eller Erhvervsvirksomhed. Det er imidlertid ikke Tanken, at man vil benytte denne Udvej, medmindre der er Tale om

Tilbagebetalingsbeløb af et betydeligt Omfang.

Endelig har man i § 4 foreslaaet Bestemmelser om, hvornaar Administrationen skal ophæves. Statskassen skal bære Omkostningerne ved Administrationen, hvis det skulde vise sig, at den paagældende ikke skal tilbagebetale noget Beløb. Indsættelse af en Administrator vil jo i de fleste Tilfælde bero paa et Skøn fra Revisionsudvalgets Side, og det maa være rimeligt, at det er det offentlige, der maa bære Omkostningerne, hvis Udvalget skønner forkert med Hensyn til, om der er Tilbagebetalingspligt eller ej.

Forslaget til Lov om Ændring i Lov Nr. 499 om Avancebegrænsning vedrørende visse Leverancer og Arbejder, som omfattes af Revisionsloven, tager Sigte paa at hidføre en praktisk Forenkling i den hidtidige Fremgangsmaade. Efter Lovens hidtidige Affattelse kan de af Revisionsudvalget trufne Afgørelser om Indbetaling af Beløb ikke umiddelbart gennemføres, men maa — hvis frivillig Opfyldelse ikke finder Sted —, forelægges Domstolene. Efter de gældende Regler kan Domstolene imidlertid ikke ændre Afgørelser om Tilbagebetalingsbeløbets Størrelse. Domstolenes Arbejde med disse Sager er derfor af rent formel Karakter og tjener kun til Forsinkelse af Indbetalingerne. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt, at Udvalgets Afgørelser gøres til umiddelbart eksigible Kendelser. Man har yderligere fundet det hensigtsmæssigt at fastslaa Tilbagebetalingskravets Stilling i Konkurs- og Gældsfragaaltesboer o. lign.

Forslaget til Lov om Ændring i Lov Nr. 500 af 9. Oktober 1945 om Tilbagebetaling af Fortjeneste ved Erhvervsvirksomhed m. v. i tysk Interesse tager Sigte paa de samme Forhold, som jeg lige har nævnt i Forbindelse med det foregaaende Forslag. Yderligere er det fundet rigtigt at tydeliggøre et Par Bestemmelser i Lovens §§ 4 og 7.

For Forstaaelsen af Ændringsforslaget til § 4 er det nødvendigt at sammenholde den nuværende § 4 med Lovens § 2. Efter Lovens § 2 skal Tilbagebetaling ske efter de strenge Regler i § 3, hvis Virksomheden efter 9. April 1940 er blevet omdannet eller væsentligt udvidet, medmindre det godtgøres, at saadan Omdannelse eller Udvidelse ikke er sket med Henblik paa tyske Arbejder. Denne Undtagelse kom, som det vil erindres, ind i Loven under Forslagets Behandling i Rigsdagen. Det var sikkert Hensigten, at hvis denne Undtagelse kom til at foreligge, skulde Følgen være, at